

สังสช.หาวิธี คุมกำเริบ รร.กวัดวิชา

ศึกษาธิการ ● เตรียมขงเก็บภาษี รร.กวัดวิชาเข้า
กรม.สัปดาห์หน้า เปิดช่องให้ลดหย่อนภาษีได้ 2 หรือ
3 เท่า ถ้ามีกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ด้าน
“ณรงค์” สังสช.เอกขเรย์ภาพรวมโรงเรียนกวัดวิชา
เพื่อแก้ปัญหาการขยายตัวที่ปัจจุบันมีมากกว่า 2,000
แห่ง

นางสุทธศรี วงษ์สมาน ปลัดกระทรวงศึกษา
ธิการ (ปลัด ศธ.) กล่าวถึงผลการประชุมผู้บริหารองค์กร
หลักกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) โดยในสัปดาห์หน้า
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จะ
เสนอเรื่องการจัดเก็บภาษีโรงเรียนกวัดวิชาสู่ที่
ประชุมคณะรัฐมนตรี (ครม.) เพื่อรับทราบ นอกจากนี้
พล.ร.อ.ณรงค์ พิพัฒนาศัย รัฐมนตรีว่าการ ศธ.
ได้เสนอแนะว่า การแก้ปัญหากวัดวิชาต้องแก้ที่ต้น
ตอ ควรมีการพัฒนาการเรียนการสอน และจะมอบ
ให้ สช.ไปพิจารณาในภาพรวมของโรงเรียนกวัดวิชา
ด้วยเพื่อแก้ปัญหาการกวัดวิชา

ปลัด ศธ.กล่าวอีกว่า เมื่อเร็วๆ นี้ได้รับรายงาน
ความคืบหน้าการดำเนินการจัดเก็บภาษีโรงเรียน
กวัดวิชาตามมติ ครม. ซึ่ง สช.ได้หารือร่วมกับหน่วย
งานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงการคลัง กระทรวง
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวง
พาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว และ

ยืนยันให้มีการจัดเก็บภาษีโรงเรียนกวัดวิชาทุกแห่ง
โดยปัจจุบันทั่วประเทศมีโรงเรียนกวัดวิชาประมาณ
2,000 กว่าแห่ง แบ่งประเภทการจัดเก็บภาษีเงินได้
เป็น ประเภทบุคคลธรรมดา และประเภทนิติบุคคล
ทั้งนี้ เมื่อมีการจัดเก็บภาษีโรงเรียนกวัดวิชาแล้วจะมี
การพิจารณาลดหย่อนภาษีให้โรงเรียนกวัดวิชาเหล่านี้
แทนการยกเว้นภาษี เพื่อให้สอดคล้องกับพระราช
บัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 มาตรา 48 (4)
ที่ได้กำหนดให้มีการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีเงินได้
ของผู้รับใบอนุญาตฯ ซึ่งมาตรการลดหย่อนภาษีนี้อาจ
ทำให้ไม่ให้ขัดแย้งกับ พ.ร.บ.โรงเรียนเอกชนฯ

นางสุทธศรีกล่าวต่อว่า ทั้งนี้ ในส่วนของอัตรา
การจัดเก็บและการลดหย่อนภาษี ทางกรมสรรพากร
จะเป็นผู้พิจารณา โดยเฉพาะมาตรการลดหย่อนจะ
ลดหย่อนได้กี่เท่า อาจจะเป็น 2 เท่าหรือ 3 เท่า ให้กับ
โรงเรียนกวัดวิชาที่มีการทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์
สังคม กิจกรรมเพื่อการกุศล หรือสาธารณประโยชน์
อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ด้านนายอมรวิชช์ นาครทรรพ ผู้ช่วยเลขา
นุกร รมว.ศธ. ในฐานะโฆษก ศธ. กล่าวว่า โจทย์ที่
ใหญ่กว่าการจัดเก็บภาษีคือ ทำอย่างไรที่จะลดปริมาณ
การกวัดวิชาลง ซึ่งเป็นปัญหาพัวพันมานานหลาย
ทศวรรษ โดยจะต้องแก้เป็นระบบ ทั้งการพัฒนา
คุณภาพของโรงเรียน ความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพ
ศึกษา การวัดและประเมินผลในโรงเรียน รวมถึง
ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าสถาบันอุดมศึกษา ยก
ตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบ
ว่านักศึกษากว่า 80% มาจากระบบโควตา และ
ทางมหาวิทยาลัยพิจารณาเพียงแค่เกรดเฉลี่ยและ
การสอบสัมภาษณ์ แต่เด็กกลุ่มนี้กลับมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนไม่ต่างจากเด็กที่มาจากระบบแอด
มิชชัน ฉะนั้นจึงพิสูจน์ได้ว่าเด็กเรียนดีไม่จำเป็นต้อง
กวัดวิชาเสมอไป.